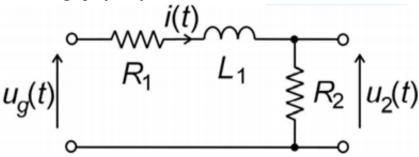
Analiza obwodu RLR

1. Wstęp teoretyczny

Celem naszego projektu jest analiza układu RLR.

Podczas badania naszego układu będziemy starali się ustalić odpowiedź układu U2(t) na sygnał wejściowy Ug(t).

Wyprowadzenie wzoru na napięcie U2:

$$u_{L_1}(t) = L_1 \cdot rac{di(t)}{dt}$$
 Napięcia na cewce

$$i(t) = \frac{u_2(t)}{R_2}$$
 Prąd I(t) płynący w naszym układzie (z prawa Ohma)

$$u_{L_1}(t) = u_g(t) - (R_1 + R_2) \cdot i(t)$$
 3
Wyznaczone UL1(t) z napięciowego prawa Kirchhoffa

$$\frac{di(t)}{dt} = -\frac{R_1 + R_2}{L_1} \cdot i(t) + \frac{1}{L_1} \cdot u_g(t)$$
Wstawienie wzoru 2 do wzoru 3

$$\frac{du_2(t)}{dt} = -\frac{R_1 + R_2}{L_1} \cdot u_2(t) + \frac{R_2}{L_1} \cdot u_g(t)$$
Solvenie 4 mnożymy przez R2

dU2(t)/dt = dI(t)/dt*R2

Z powyższego wyprowadzenia otrzymaliśmy równanie różniczkowe, aby je rozwiązać numerycznie użyjemy metody Rungego-Kutt'ego.

Metoda Rungego-Kutt'ego:

$$\mathbf{k}_{1} = h \cdot \mathbf{f}(t_{n}, \mathbf{y}_{n})$$

$$\mathbf{k}_{2} = h \cdot \mathbf{f}(t_{n} + \frac{1}{2} \cdot h, \mathbf{y}_{n} + \frac{1}{2} \cdot \mathbf{k}_{1})$$

$$\mathbf{k}_{3} = h \cdot \mathbf{f}(t_{n} + \frac{1}{2} \cdot h, \mathbf{y}_{n} + \frac{1}{2} \cdot \mathbf{k}_{2})$$

$$\mathbf{k}_{4} = h \cdot \mathbf{f}(t_{n} + h, \mathbf{y}_{n} + \mathbf{k}_{3})$$

$$\mathbf{y}_{n+1} = \mathbf{y}_{n} + \frac{1}{6} \cdot \mathbf{k}_{1} + \frac{2}{6} \cdot \mathbf{k}_{2} + \frac{2}{6} \cdot \mathbf{k}_{3} + \frac{1}{6} \cdot \mathbf{k}_{4} + O(h^{5})$$

Aby obliczyć prąd w układzie w każdej iteracji będziemy liczyć jego wartość ze wzoru:

$$i(t) = \frac{u_2(t)}{R_2}$$

Podczas badania układu będziemy dokonywali zmian wartości poszczególnych rezystancji, indukcyjności i sygnału wejściowego w celu zaobserwowania zmian na wyjściu.

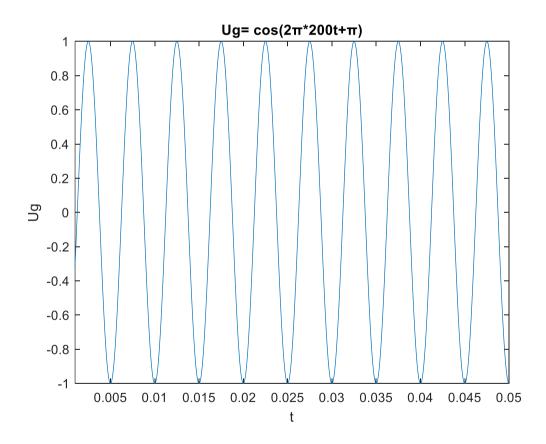
2. prezentacja części obliczeniowej, wykonanych symulacji i otrzymanych wyników

Wykorzystując metodę Rungego-Kutty wyliczymy napięcie wyjściowe dla danych wartości układu:

```
p1=1; p2=200; p3=pi; fp=100000; dt=1/fp;
R1=1000; R2=2000; L=5*10^(-2);
u2(1)=-0.006*R2;
```

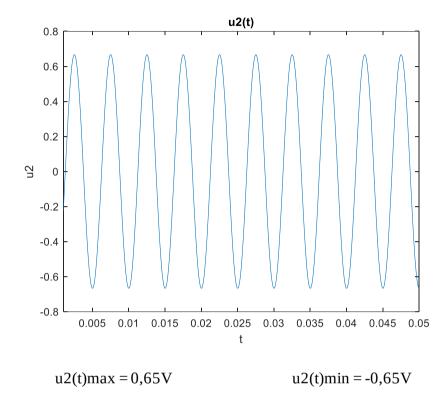
Przy Sygnale wejściowym:

1) Ug= $\cos(2\pi*200t+\pi)$

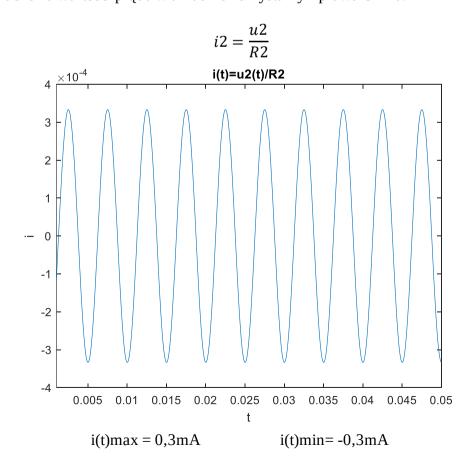

Wykres napięcia wejściowego

Odpowiedź układu na sygnał wejściowy $\cos(2\pi^*200t+\pi)$:

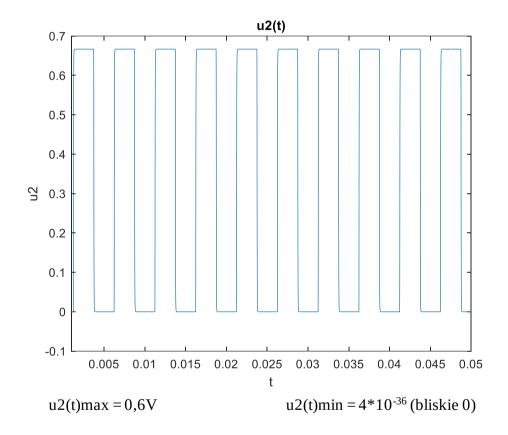
W celu wyznaczenia wartości prądu w układzie korzystamy z prawa Ohma:

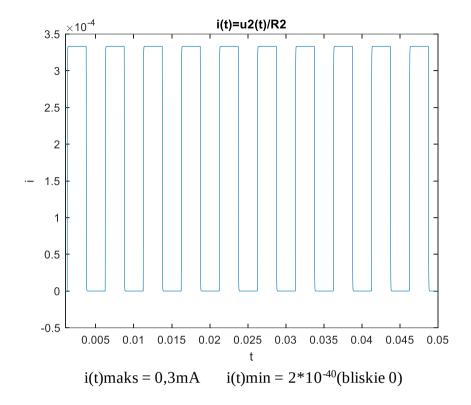
Wykresy mają kształt sinusoidalny, tak jak sygnał na wejściu i ich maksima i minima występują w tym samym czasie. Amplituda napięcia wyjściowego jest mniejsza, ponieważ jest to napięcie które odkłada się na rezystorze R2.

2) sygnał prostokątny Π (t)

Odpowiedź układu na sygnał wejściowy $\Pi(t)$:

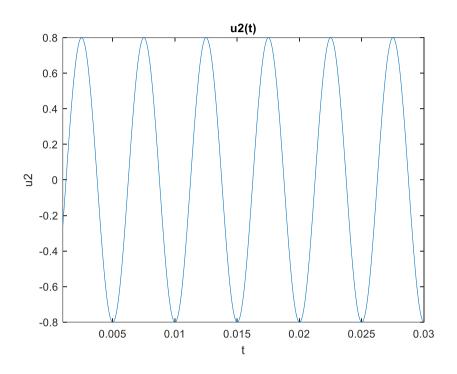
Wartość prądu na wyjściu układu:

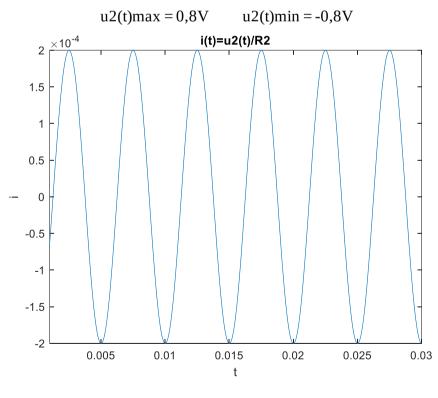

Jak widać bez względu na kształt sygnału wejściowego, sygnał wejściowy przyjmuje te same wartości. Dla prostokątnego i sinusoidalnego mamy tą samą amplitudę 0,6V.

Zbadany odpowiedź układu na sygnał wejściowy $Ug = cos(2\pi*200t+\pi)$ przy różnych rezystancjach:

1) Zwiększymy wartość na rezystorze R2 dwukrotnie (R1=1k Ω , R2=4k Ω , L=50mH)

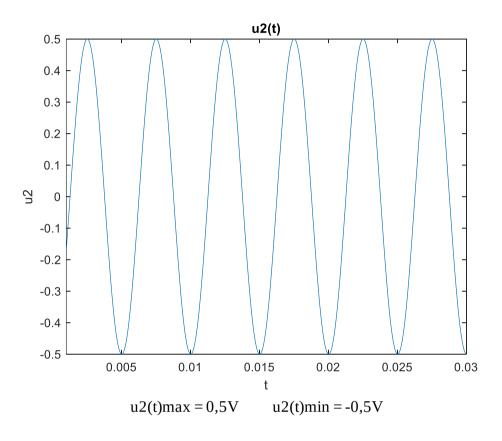

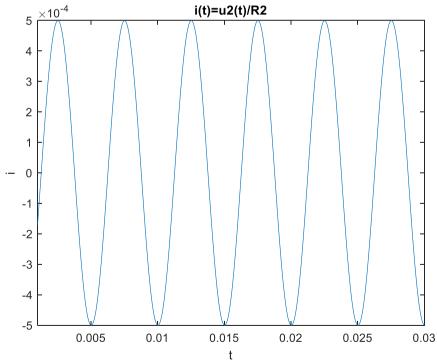
i(t)min = -0.2mA

i(t)max=0,1mA

Dwukrotne zwiększenie R2 powoduje zwiększenie napięcia wyjściowego i zmniejszenie prądu w układzie. Kształty charakterystyk nie uległy zmianie.

2) Zmniejszamy wartość na rezystorze R2 dwukrotnie (R1=1k Ω , R2=1k Ω , L=50mH)

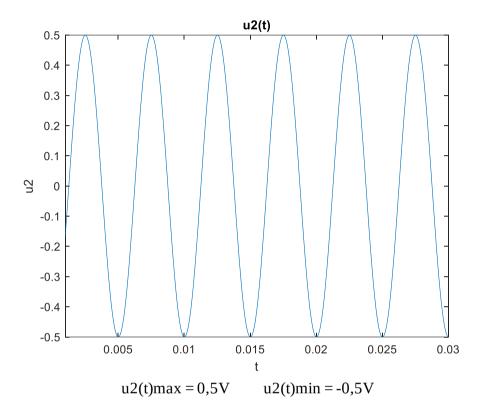

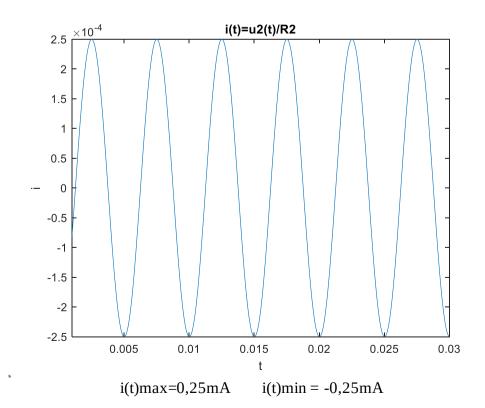

i(t)max=0,4mA i(t)min = -0,4mA

Dwukrotne zmniejszenie R2 powoduje zmniejszenie napięcia wyjściowego i zwiększenie prądu w układzie. Kształty charakterystyk nie uległy zmianie.

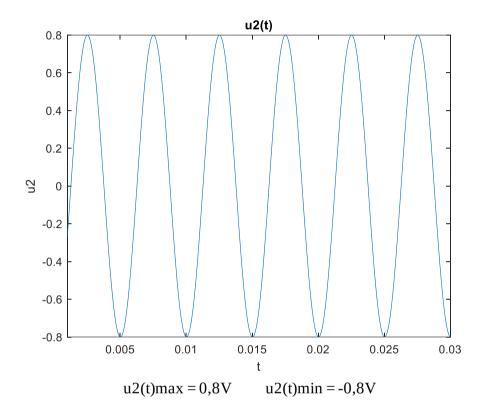
3) Zwiększymy wartość na rezystorze R1 dwukrotnie(R1=2k Ω , R2=2k Ω , L=50mH)

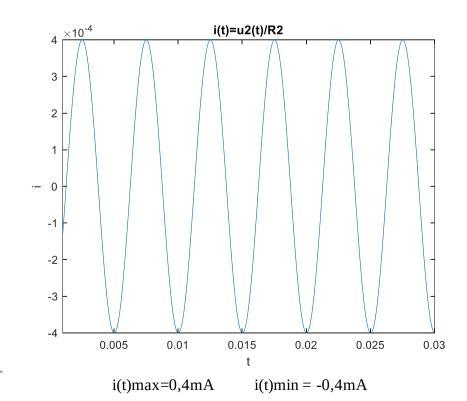

Dwukrotne zwiększenie R1 powoduje zmniejszenie napięcia wyjściowego oraz zmniejszenie prądu w układzie. Kształty charakterystyk nie uległy zmianie.

4) Zmniejszymy wartość na rezystorze R1 dwukrotnie (R1=0,5k Ω , R2=2k Ω ,L=50mH)

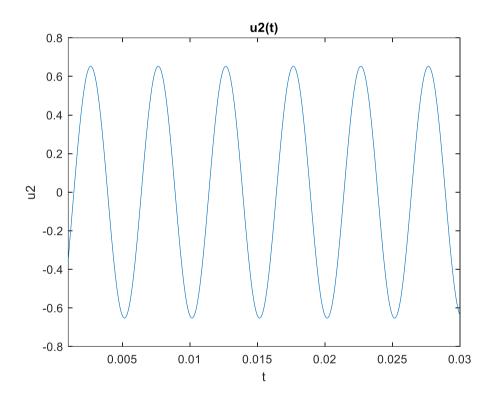

Dwukrotne zmniejszenie R1 powoduje zwiększenie napięcia wyjściowego oraz zwiększenie prądu w układzie. Kształty charakterystyk nie uległy zmianie.

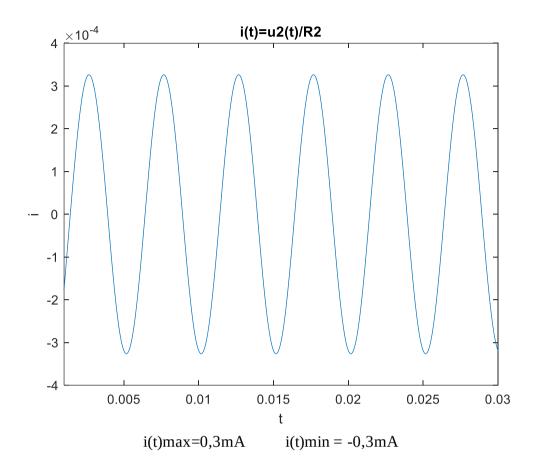
Podsumowanie rozważań nad rezystancją

Bez względu na przypadek prą w układzie będzie zachowywał się tak samo, czyli zmieniał swoją wartość odwrotnie proporcjonalnie do zmiany rezystancji układu. Wynika to z faktu że obwód jest pojedynczą gałęzią, więc przez wszystkie elementy płynie ten sam prąd. Napięcie wyjściowe jest spadkiem napięcia na rezystorze R2. Zwiększanie rezystancji R2 bądź zmniejszenie rezystancji R1 (wtedy zgodnie z napięciowym prawem Kirchoffa, napięcie na R1 będzie mniejsze, więc na R2 większe) powoduje zwiększenie napięcia wyjściowego. Zmniejszenie rezystancji R2 bądź zwiększenie rezystancji R1 będzie miało skutek przeciwny.

5) Zwiększymy indukcyjność dziesięciokrotnie (R1=1k Ω , R2=2k Ω , L=500mH)

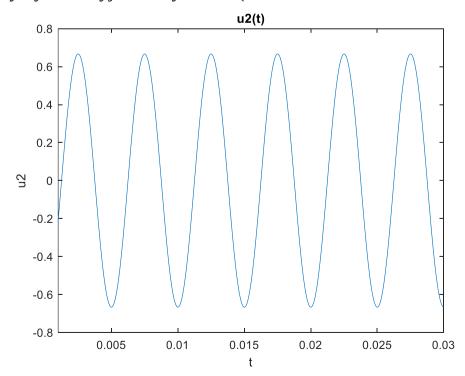

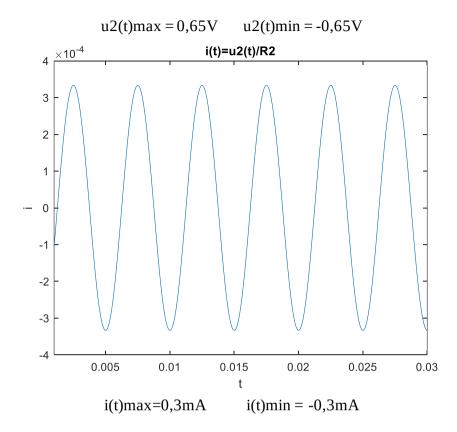
u2(t)max = 0.65V u2(t)min = -0.65V

Zwiększenie indukcyjności spowodowało pomijalne zmiany w układzie, okres i amplituda nie uległy większym zmianom.

6) Zmniejszymy indukcyjność trzykrotnie (R1=1k Ω , R2=2k Ω , L=17mH)

Zmniejszenie indukcyjności spowodowało pomijalne zmiany w układzie, okres i amplituda nie uległy większym zmianom.

3. Posumowanie i zakończenie

Rozwiązanie równania za pomocą metody Rungego-Kutt'ego oraz analiza czwórnika RLR, wykazała że:

- kształt sygnału wejściowego pozostaje niezmienny
- Odpowiednio dobrane rezystancje wpływają na wartość napięcia na poszczególnych elementach oraz wartość prądu
- -zmiany indukcyjności powodują pomijalne zmiany na wyjściu układu

Adnotacja 1:

Przy pisaniu kodu posiłkowaliśmy się wykładem

Adnotacja 2:

Wszelkie zmiany parametrów do analizy obwodu były przeprowadzane w obrębie jednego p liku, który zostanie przesłany.

Martin Kutta

Źródło: https://en.wikipedia.org/wiki/Carl Runge, https://en.wikipedia.org/wiki/Martin Kutta